

- pakārtoti, un daļēji grozot apstrīdēto lēmumu, noraidīt otras procesa *EUIPO* Apelācijas padomē dalībnieces pieteikumu par preču zīmes “EU159” atcelšanu tās neizmantošanas dēļ attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 30. klasē (kafeja), 41. klasē (izglītības un apmācību darbības, apmācību kursi) un 43. klasē (ēdināšanas pakalpojumi, pakalpojumi, kurus sniedz uzņēmumi, kas nodarbojas ar patēriņam gatavas pārtikas un dzērienu, ko izplata bāri, restorāni, pašapkalpošanās restorāni un ēdnīcas, piegādi);
- piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus šajā tiesvedībā un izdevumus abās iepriekšējās instancēs.

#### Izvirzītais pamats:

- Kļūdainais izmantošanas pierādījumu vērtējums Regulas 2017/1001 58. panta 1. punkta a) apakšpunkta un 18. panta 1. punkta izpratnē.

---

### Prasība, kas celta 2018. gada 24. janvārī – *Autoridad Portuaria de Vigo*/Komisija

(Lieta T-41/18)

(2018/C 142/69)

Tiesvedības valoda – spāņu

#### Lieta dalībnieki

Prasītāja: *Autoridad Portuaria de Vigo* (Vigo, Spānija) (pārstāvis: J. Costas Alonso, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

#### Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- nodrošināt, ka Eiropas Komisija kā Līgumu izpildes uzraudzītāja izpilda savu pienākumu nodrošināt Savienības tiesību normu vienveidīgu piemērošanu visās dalībvalstīs, veicot darbības, lai nodrošinātu Savienības tiesiskā regulējuma par dzīvnieku izcelsmes produktu importu no trešajām valstīm vienveidīgu piemērošanu visās dalībvalstīs, un saskaņojot šādas pārbaudes noteikumus;
- it īpaši uzdot Eiropas Komisijas Veselības un pārtikas nekaitīguma ģenerāldirektorātam veikt salīdzinošu analīzi par tā Savienības tiesību aktu kopuma piemērošanu, kas reglamentē dzīvnieku izcelsmes produktu importu no trešajām valstīm *Vigo* un *Leixoes* (Portugāle) ostās.

#### Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatojumam prasītāja apgalvo, ka Eiropas Savienības tiesiskā regulējuma par saldētu un atdzesētu zvejas produktu importu no valstīm, kas neietilpst Savienībā, dažādā piemērošana nelabvēlīgi ietekmē konkurences noteikumus un vienlīdzīgus konkurences apstākļus, kas izraisa iekšējā tirgus izkropļojumu.

Prasītāja šajā ziņā arī norāda, ka ostām ir svarīga loma preču pārvadāšanā, un konkrēti saistībā ar zvejas produktu importu, no kuriem 76 % tiek pārvadāti tranzītā caur ostām.

---

### Prasība, kas celta 2018. gada 6. februārī – *Alfamicro*/Komisija

(Lieta T-64/18)

(2018/C 142/70)

Tiesvedības valoda – portugāļu

#### Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Alfamicro – Sistema de Computadores – Sociedade Unipessoal, Lda* (Cascais, Portugāle) (pārstāvji: G. Gentil Anastácio un D. Pirra Xarepe, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

### Prasītājas prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- pirmkārt, atzīt par spēkā neesošu Komisijas 2017. gada 13. decembra Lēmumu (2017) 8839 *final* par parāda atgūšanu, ciktāl tas attiecas uz paziņojumu par parādu Nr. 3241507078, un, otrkārt, atcelt šo lēmumu atlikušajā daļā;
- piespriet Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

### Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza šādus pamatus.

1. Attiecībā uz prasījumu par lēmuma atzīšanu par spēkā neesošu prasītāja apgalvo, ka Komisija esot piesavinājusies tiesas pilnvaras, pretēji LES 19. pantam un LESD 272. pantam aizstādama Vispārējās tiesas 2017. gada 14. novembra nolēmumu lietā T-831/14, kurā bija atzīts Savienības prasījums attiecībā uz konkrētas saistības izpildi, ar atšķirīga satura, izpildāmu lēmumu par to pašu saistību.
2. Attiecībā uz lēmuma atcelšanas prasījumu prasītāja atsauca uz:
  - pamatojuma nenorādīšanu, jo Komisija ir vienīgi apgalvojusi, ka finanšu auditā, kas tika veikts par līgumu, kas ir apstrīdētā lēmuma priekšmets, tika konstatētas sistēmiska rakstura kļūdas, tomēr neizskaidrojot, kādas šīs kļūdas ir;
  - likuma pārkāpumu, jo, automātiski attiecinot tāda finanšu audita rezultātus, kurš veikts vienu līgumattiecību ietvaros, uz citām līgumattiecībām, Komisija esot pārkāpusi Regulas Nr. 966/2012 <sup>(1)</sup> 135. panta 5. punkta otro daļu, kā arī kādu publisko tiesību līgumiem vispār un publiskā iepirkuma līgumiem konkrēti piemērojamu principu, proti, principu par atlīdzības klauzulas neizskaramību.

<sup>(1)</sup> Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES, Euratom) Nr. 966/2012 (2012. gada 25. oktobris) par finanšu noteikumiem, ko piemēro Savienības vispārējam budžetam, un par Padomes Regulas (EK, Euratom) Nr. 1605/2002 atcelšanu (OV 2012, L 298, 1. lpp.).

### Prasība, kas celta 2018. gada 9. februārī – Barata/Parlaments

(Lieta T-81/18)

(2018/C 142/71)

Tiesvedības valoda – angļu

### Lietas dalībnieki

Prasītājs: Joao Miguel Barata (Evere, Beļģija) (pārstāvji: G. Pandey, D. Rovetta un V. Villante, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Parlaments

### Prasījumi

Prasītāja prasījumi Tiesai ir šādi:

- iesākumā, ja vajadzīgs, atbilstoši Līguma par Eiropas Savienības darbību 277. pantam atzīt Civildienesta noteikumu 90. pantu par spēkā neesošu un nepiemērojamu šajā tiesvedībā;